PP lwn. STEVAN RAJ ELANKOVAN

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, JOHOR BAHRU
ABU BAKAR KATAR H
[SEMAKAN JENAYAH NOS: JA-43-5-02-2025,
JA-43-6-02-2025 & JA-43-7-02-2025]
27 FEBRUARI 2025

Abstrak – *(i) Prinsip undang-undang menekankan kepentingan merangka pertuduhan dengan betul. Kesemua inti pati kesalahan dan butiran pertuduhan perlu dimasukkan dengan jelas agar tertuduh mendapat notis yang secukupnya dan boleh menjawab pertuduhan dengan sewajarnya. Apa-apa ketinggalan dalam pertuduhan akan menyebabkan pertuduhan cacat; (ii) Peruntukan undang-undang berkaitan hukuman untuk satu-satu kesalahan mesti ditafsir dengan sewajarnya untuk memberi kesan pada niat Parlimen menggubal undang-undang tersebut. Mahkamah tidak boleh menjatuhkan hukuman yang tidak diperuntukkan bawah undang-undang.*

PROSEDUR JENAYAH: *Pertuduhan – Pertuduhan cacat – Kesalahan bawah s. 6 Akta Bahan-Bahan Kakisan dan Letupan dan Senjata Berbahaya 1958 – Pemilikan senjata berbahaya di 'tempat awam' – Ketinggalan perkataan 'tempat awam' dalam pertuduhan pindaan – Sama ada memberi notis mencukupi untuk pengakuan bersalah oleh tertuduh – Sama ada menyebabkan pertuduhan cacat – Sama ada kecacatan boleh dipulihkan bawah s. 422 Kanun Tatacara Jenayah*

PROSEDUR JENAYAH: *Hukuman – Prinsip-prinsip hukuman – Kesalahan bawah s. 6 Akta Bahan-Bahan Kakisan dan Letupan dan Senjata Berbahaya 1958 – Peruntukan hukuman penjara minima lima tahun dan maksima penjara sepuluh tahun dan sebatan rotan – Sama ada s. 6 memperuntukkan hukuman denda – Sama ada pengenaan hukuman denda bercanggah dengan peruntukan undang-undang – Sama ada hukuman wajar diakas*

PERKATAAN & ISTILAH: *'shall be liable' – Akta Bahan-Bahan Kakisan dan Letupan dan Senjata Berbahaya 1958, s. 6 – Peruntukan hukuman penjara minima lima tahun dan maksima penjara sepuluh tahun dan sebatan rotan – Sama ada pengenaan hukuman denda bercanggah dengan peruntukan undang-undang*

Tertuduh dituduh atas kesalahan memiliki senjata berbahaya, iaitu sebilah pisau pemotong daging tanpa kebenaran sah, satu kesalahan bawah s. 6 Akta Bahan-Bahan Kakisan dan Letupan dan Senjata Berbahaya 1958 ('Akta') ('Kes 184'). Tertuduh mengaku bersalah di hadapan Hakim Mahkamah Sesyen ('HMS') atas pertuduhan pindaan dan tertuduh disabitkan bersalah atas pertuduhan pindaan itu dan dijatuhkan hukuman denda RM2,500 dan jika gagal bayar, empat bulan penjara. Mahkamah ini memanggil rekod prosiding Kes 184 yang didengar bersama-sama Kes 19 dan Kes 20, yang

melibatkan kesalahan sama dengan Kes 184, untuk tujuan semakan bawah s. 323(1) Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ'). Timbalan Pendakwa Raya ('TPR') mengemukakan dua isu utama: (i) sama ada pertuduhan pindaan Kes 184 cacat kerana tidak memasukkan inti pati kesalahan iaitu 'tempat awam' sebagaimana kehendak peruntukan s. 6(1) Akta; dan (ii) sama ada HMS terkhilaf apabila menjatuhi hukuman denda bagi kesalahan bawah s. 6(1) Akta.

Diputuskan (perintah sewajarnya):

(1) Salah satu inti pati pertuduhan ialah pemilikan senjata berbahaya di 'tempat awam'. Kegagalan memasukkan perkataan 'tempat awam', salah satu inti pati kesalahan bawah s. 6(1) Akta, menjadikan pertuduhan pindaan dalam Kes 184 cacat kerana tidak mendedahkan kesalahan bawah s. 6(1) Akta. Itu tidak mencukupi untuk memberi notis pada tertuduh semasa membuat pengakuan bersalah. Oleh itu, ketinggalan perkataan 'tempat awam' menyebabkan pertuduhan pindaan cacat dan tidak dapat dipulihkan bawah s. 422 KTJ. (perenggan 20, 23 & 29)

(2) Seksyen 6(1) Akta memperuntukkan hukuman penjara minima lima tahun dan maksima penjara sepuluh tahun dan sebatan rotan. Hakim dalam kes *PP v. Faizul Abdullah* memutuskan bahawa hukuman denda tidak diperuntukkan oleh Parlimen untuk kesalahan bawah s. 6 Akta dan menjelaskan, antara lain, '… since the words 'shall be liable' in s. 6 of the Act refers to a range of minimum and maximum term of imprisonment as well as a sentence of whipping, I am of the considered view that the discretion denoted by the words 'shall be liable' appearing in s. 6 of the Act refers to the discretion to impose a sentence of imprisonment and the discretion to impose a sentence of whipping. … it would be a mockery and an averse to interpretation of the law if it is said that a sentence other than that which is provided for under the law for may be imposed.' Oleh itu, untuk kesalahan bawah s. 6(1) Akta, hukuman denda bercanggah dengan peruntukan undang-undang. (perenggan 42-44)

(3) Oleh itu, mahkamah memerintahkan, antara lain: (i) sabitan dan denda dalam Kes 184 dan Kes 19 diakaskan dan dibicarakan semula di hadapan HMS lain; dan (ii) untuk Kes 20, hukuman denda RM6,000 jika ingkar tujuh bulan penjara diketepikan. Tertuduh, sebaliknya, dilepaskan dengan bon berkelakuan baik selama tiga tahun dengan jaminan RM5,000 (tanpa cagaran) dan seorang penjamin bawah s. 294 KTJ. (perenggan 45)

Kes-kes yang dirujuk:

Douglas Mindod v. PP [2018] CLJU 798; [2018] 1 LNS 798 HC ***(dirujuk)***
Lee Choo Lai & Ors v. PP [2000] 6 CLJ 253 HC ***(dirujuk)***
Liaw Kwai Wah & Anor v. PP [1987] 1 CLJ 35; [1987] CLJ (Rep) 163 SC ***(dirujuk)***
Lim Beh & Ors v. Opium Farmer [1842] 3 Ky 110 ***(diikuti)***
Mathivanan Mahathevan v. PP [2018] 2 CLJ 469 HC ***(diikuti)***

Mohd Faisa Ismail v. PP [2021] 6 CLJ 380 HC ***(dirujuk)***
Muhammad Alif Hayyun Che Asdi v. PP [2024] CLJU 1332; [2024] 1 LNS 1332 HC ***(dirujuk)***
PP v. Faizul Abdullah [2018] CLJU 889; [2018] 1 LNS 889 HC ***(dirujuk)***
PP v. Ginder Singh & Chet Singh [1948] CLJU 43; [1948] 1 LNS 43 HC ***(dibezakan)***
PP v. Hassan Ali Abdul Razak [2016] 9 CLJ 584 HC ***(dirujuk)***
PP lwn. Mohd Khairudarwin Niesha Mohd Shafee [2018] CLJU 363; [2018] 1 LNS 363 HC ***(dirujuk)***
PP v. Margarita B Cruz [1987] CLJU 129; [1987] 1 LNS 129 HC ***(dirujuk)***
Setiakon Engineering Sdn Bhd v. Mak Yan Tai & Anor [2024] 8 CLJ 190 FC ***(dirujuk)***
Wong Ah Kee v. PP [1948] CLJU 107; [1948] 1 LNS 107 ***(dibezakan)***
Zahili Mohamed lwn. PP [2020] CLJU 2332; [2020] 1 LNS 2332 HC ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Corrosive and Explosive Substances and Offensive Weapons Act 1958, ss. 6(1), 7
Common Gaming Houses Act 1953, s. 7(1), (2)
Criminal Procedure Code, ss. 294, 323(1), 422

Bagi pihak tertuduh - Chuah Shyue Chien; T/n Arissa Tan, Chien & Co & T/n Naufal Fahmi Syufri
Bagi pihak pendakwaan - Muhammad Syafiq Mohd Ghazali; TPR

Dilaporkan oleh S Barathi

PENGHAKIMAN

Abu Bakar Katar H:

Pengenalan

[1] Stevan Raj a/l Elankovan (tertuduh) telah dituduh atas kesalahan memiliki senjata berbahaya iaitu sebilah pisau pemotong daging (berukuran panjang 29cm termasuk hulu) tanpa kebenaran yang sah iaitu suatu kesalahan di bawah s. 6(1) Akta Bahan-Bahan Kakisan dan Letupan dan Senjata Berbahaya 1958 (Akta itu) (Kes Tangkap No: JA-62-184-12-2024) (Kes 18).

[2] Tertuduh pada 31 Disember 2024 telah mengaku bersalah di hadapan Puan Hakim, Mahkamah Sesyen, Johor Bahru, Johor Darul Takzim (Puan HMS itu) atas pertuduhan pindaan (lampiran A) yang berbunyi seperti berikut:

> Bahawa kamu pada 25.11.2024 jam lebih kurang 6.15 petang bertempat di hadapan kedai De Dobi, Jalan Nusaria 4/6, Taman Nusantara, 81550 Gelang Patah, dalam Iskandar Puteri, dalam Negeri Johor telah didapati memiliki senjata berbahaya iaitu sebilah pisau pemotong daging, berukuran panjang 29 cm termasuk hulu tanpa kebenaran yang sah, dengan itu kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh di hukum di bawah s. 6(1) Akta Bahan-Bahan Kakisan, Letupan dan Senjata Berbahaya 1958.

[3] Puan HMS itu telah merekodkan tertuduh bersalah dan disabitkan atas pertuduhan pindaan (lampiran A). Puan HMS itu setelah mendengar mitigasi peringanan hukuman dan hujahan TPR yang terpelajar berkaitan hukuman telah menjatuhi hukuman denda RM2,500 gagal bayar empat bulan penjara.

[4] Sebelum pendengaran semakan ini bermula, TPR terpelajar telah menzahirkan persetujuannya agar Kes 184 didengar dan keputusannya mengikat dua kes semakan yang lainnya iaitu JA-43-6-2-2025 (Kes Tangkap No: JA-62-19-01-2023 (Kes 19) dan JA-43-7-2-2025 (Kes Tangkap No: JA-62-20-01-2025 (Kes 20).

[5] Kes 19 dan Kes 20 melibatkan kesalahan yang sama sebagaimana Kes 184. Dalam Kes 19, tertuduh dijatuhi hukuman denda RM6,000 gagal bayar enam bulan penjara. Manakala bagi Kes 20, tertuduh dijatuhi hukuman denda RM6,000 gagal bayar tujuh bulan penjara.

[6] Mahkamah ini memanggil rekod prosiding bagi Kes 184, Kes 19 dan Kes 20 untuk tujuan semakan di bawah s. 323(1) Kanun Tatacara Jenayah (KTJ).

Latar Pentas Kes

[7] Secara ringkasnya, fakta bagi Kes 184 seperti berikut. Pada 25 Disember 2024 jam lebih kurang 6 petang, Monisah a/p Mahindran (pengadu) menyatakan tunangnya iaitu tertuduh telah datang ke kedai De Dobi dalam keadaan mabuk. Menurut pengadu, tertuduh telah mengambil sebilah pisau pemotong daging (P9) dari bakul motosikal miliknya. Lantas, tertuduh menghalakan pisau tersebut ke arah pengadu.

[8] Pengadu kemudiannya telah melaporkan kejadian tersebut kepada pihak polis. Pengadu telah membuat laporan polis sebagaimana Gelang Patah Report No: 010451/2024 (P2).

[9] Pada hari yang sama jam lebih kurang 6.15 petang, Koperal Mohd Nazril bin Hj Abdul Razak, Balai Polis Gelang Patah bersama anggota pasukan sedang melakukan tugas rondaan cegah jenayah di kawasan sekitar Gelang Patah. Koperal Mohd Nazril menerima panggilan dari kaunter Balai Polis Gelang Patah bersama anggotanya bergegas ke tempat kejadian.

[10] Koperal Mohd Nazril mendapati seorang lelaki India iaitu tertuduh sedang memegang pisau pemotong daging sepertimana yang diadukan oleh pengadu. Kemudiannya Koperal Mohd Nazril dan anggotanya berjaya menangkap tertuduh.

[11] Selanjutnya, anggota yang bersama Koperal Mohd Nazril berjaya merampas sebilah pisau yang menjadi teras pertuduhan pindaan (lampiran A).

[12] Koperal Mohd Nazril kemudiannya telah membuat laporan polis berkaitan tangkapan tertuduh sebagaimana Gelang Patah Report No: 010448/2024 (P2).

Merit Permohonan Semakan Jenayah

[13] Sebelum mahkamah ini menyentuh merit semakan ini, eloklah diperturunkan peruntukan s. 323(1) KTJ yang memperuntukkan seperti berikut:

> s. 323(1) A Judge may call for and examine the record of any proceeding before any subordinate Criminal Court for the purpose of satisfying himself as to the correctness, legality or propriety of any finding, sentence or order recorded or passed, and as to the regularity of any proceedings of that subordinate Court.

[14] Mahkamah ini sedar tujuan kuasa semakan ini ada dirungkai dalam kes tersohor *Liaw Kwai Wah & Anor v. PP* [1987] 1 CLJ 35; [1987] CLJ (Rep) 163; [1987] 2 MLJ 69 di mana YAA Abdul Hamid KHN (pada ketika itu) menyatakan seperti berikut:

> We would observe that the power of revision is to be exercised in accordance with the law for the time being in force relating to criminal procedure. In the present case that law is the Criminal Procedure Code. We would also observe that the object of the revisionary powers provided for in the Code is: ... to confer upon criminal courts a kind of paternal or supervisory jurisdiction, in order to correct miscarriage of justice arising from misconception of law, irregularity of procedure, neglect of proper precautions or apparent harshness of treatment, which has resulted on the one hand in some injury to the due maintenance of law and order, or on the other hand, in some undeserved hardship to individuals.

[15] Berbekalkan prinsip undang-undang yang digariskan dalam kes *Liaw Kwai Wah & Anor* (*supra*), mahkamah ini akan meneliti rekod prosiding sama ada terdapat sebarang kecacatan atau ketidakaturan yang memerlukan mahkamah ini menggunakan kuasa semakannya.

[16] Timbalan Pendakwa Raya (TPR) yang terpelajar sebagaimana lazimnya menumpukan hujahannya kepada dua isu utama iaitu:

(i) pertuduhan pindaan (lampiran A) bagi Kes 187 cacat kerana tidak memasukkan inti pati kesalahan iaitu "tempat awam" sebagaimana kehendak peruntukan s. 6(1) Akta itu; dan

(ii) sama ada Puan HMS itu terkhilaf apabila menjatuhi hukuman denda bagi kesalahan di bawah s. 6(1) Akta itu.

Bagi Isu (i)

[17] TPR yang terpelajar menghujahkan pertuduhan pindaan (lampiran A) bagi Kes 187 cacat kerana tidak memasukkan perkataan "tempat awam" merupakan salah satu inti pati bagi kesalahan di bawah s. 6(1) Akta itu. Badan Parlimen membezakan kesalahan di bawah s. 6(1) Akta itu dengan kesalahan di bawah s. 7 Akta itu. Peruntukan s. 6(1) Akta itu berkaitan

A pemilikan senjata berbahaya di "tempat awam". Sebaliknya, s. 7 Akta itu menumpukan kepada kesalahan memiliki senjata berjadual tanpa menyatakan secara khusus kepada "tempat awam" atau sebaliknya.

[18] Sebelum mahkamah ini menyentuh dengan lebih lanjut isu (i) ini, eloklah diperturunkan peruntukan s. 6(1) Akta itu yang berbunyi seperti
B berikut:

> (1) Any person who in **any public road or place** carries or has in his possession or under his control any offensive weapon otherwise than with lawful authority or for a lawful purpose shall be guilty of an offence and on conviction be liable to imprisonment for a term of not less than five
C years and not more than ten years, and to whipping.
>
> (penekanan ditambah)

[19] Mahkamah ini merujuk kes *Mohd Faisa Ismail v. PP* [2021] 6 CLJ 380, di mana YA Amirudin Abd Rahman PK ada menggariskan inti pati-inti pati bagi pertuduhan di bawah s. 6(1) Akta itu sebagaimana berikut:

D

> [17] The charges preferred by the prosecution against the appellant was that of being in possession of a knife measuring 17cm in a public place: The elements that must be proven for a charge pertaining to s. 6(1) of the Act 357 are:
>
> (i) the weapon is an offensive weapon by virtue of s. 2 of the Act 357;
E and
>
> (ii) the accused had in his possession or under his control the offensive weapon;
>
> (iii) the possession or control of the offensive weapon is at a public road
F or public place.

[20] Jika diamati inti pati-inti pati yang digariskan dalam kes *Mohd Faisa Ismail* (*supra*), salah satu intipati ialah pemilikan senjata berbahaya di "tempat awam". Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan TPR yang terpelajar iaitu pertuduhan pindaan (lampiran A) bagi Kes 184 cacat kerana tidak
G memasukkan perkataan "tempat awam".

[21] Sebelum mahkamah ini menyentuh dengan lebih lanjut, mahkamah ini berpendapat eloklah dirujuk nas-nas duluan yang menyentuh tujuan pertuduhan. Mahkamah ini merujuk kes *Lim Beh & Ors v. Opium Farmer* [1842] 3 Ky 110 ada menyentuh tujuan sesuatu pertuduhan seperti berikut:

H

> If there be one principle of criminal law and justice clearer and more obvious than all others, it is that the offence imputed must be positively and precisely stated, **so that the accused may certainly know with what he is charged and may be prepared to answer the charge the best way.**
>
> (penekanan ditambah)

I

[22] Selanjutnya, mahkamah ini merujuk kes *Mathivanan Mahathevan v. PP* [2018] 2 CLJ 469; [2017] MLRHU 1012 di mana YA Vazeer Alam Mydin Meera H (pada ketika itu) ada memberi penekanan kepada pentingnya merangka sesuatu pertuduhan. YA dalam penghakimannya menyatakan:

> [17] The importance of properly framing the charge cannot be understated. Section 152(1) of the CPC requires every charge to clearly state the offence with which the accused is charged. There is a specific duty imposed on the prosecution to frame the charge with sufficient particulars so that the accused is given adequate notice. See: *PP v. Raymond Chia Kim Chwee & Anor & Another Case* [1985] 2 CLJ 457; [1985] CLJ (Rep) 260; [1985] 2 MLJ 436 (SC); *PP v. Chung Tshun Tin & Ors* [2007] 10 CLJ 527; [2008] 1 MLJ 55.

[23] Berpandukan prinsip-prinsip yang digariskan dalam kes *Lim Beh & Ors* (*supra*) dan *Mathivanan Mahathevan* (*supra*), mahkamah ini berpendapat bagi Kes 184, pertuduhan pindaan (lampiran A) tidak memasukkan perkataan "tempat awam" iaitu salah satu inti pati kesalahan di bawah s. 6(1) Akta itu. Sehubungan itu, ia tidak mencukupi untuk memberi notis kepada tertuduh semasa membuat pengakuan bersalah. Ketinggalan perkataan "tempat awam" menyebabkan pertuduhan pindaan (lampiran A) cacat dan ianya tidak dapat dipulihkan di bawah s. 422 KTJ.

[24] Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan TPR yang terpelajar iaitu Badan Parlimen semasa menggubal kesalahan s. 6(1) Akta itu secara jelas menyatakan memiliki senjata berbahaya di "jalan awam" atau "tempat awam" tanpa kebenaran atau tujuan yang sah merupakan satu kesalahan. Sebaliknya, bagi kesalahan di bawah s. 7 Akta itu, Badan Parlimen tidak menyatakan tempat secara khas tetapi mengkhususkan kepada memiliki senjata berjadual.

[25] Sebagai panduan, mahkamah ini merujuk beberapa nas-nas duluan yang berkaitan kesalahan s. 6(1) Akta itu dan bagaimana pertuduhan dirangka oleh pendakwaan ada memasukkan perkataan "tempat awam".

(i) *Mohd Faisa Ismail* (*supra*):

> Bahawa kamu pada 2 April 2019 jam lebih kurang 11.30 pagi , di alamat belakang rumah No. 120, Jalan Bagan Lalang 1, Taman Bagan Lalang, Butterworth, di dalam Daerah Seberang Perai Utara, di dalam negeri Pulau Pinang, telah didapati memiliki senjata berbahaya **di tempat awam** iaitu satu bilah pisau berukuran lebih kurang 17 cm, tanpa kebenaran yang sah, oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah s. 6(1) Akta Bahan Kakisan dan Letupan dan Senjata Berbahaya 1958 dan boleh dihukum di bawah peruntukan yang sama.
>
> (penekanan ditambah)

A (ii) *Muhammad Alif Hayyun Che Asdi v. PP* [2024] CLJU 1332; [2024] 1 LNS 1332:

> Bahawa kamu di antara 11 November 2020 jam lebih kurang 11.45 malam di dalam sebuah kereta Honda CRV No. Plat: DDD 5658 di hadapan sebuah kedai makan Warung Che Som, Kampung
B Banggol Kulim, dalam Daerah Pasir Mas, di dalam Negeri Kelantan didapati ada dalam milikan kamu senjata berbahaya **di tempat awam** iaitu sebatang ekor pari berukuran lebih kurang 104cm tanpa maksud yang sah. Oleh yang demikian kamu telah melakukan kesalahan yang boleh di hukum di bawah **s. 6(1) Akta Bahan-Bahan Kakisan dan Letupan Senjata Berbahaya 1958**
C dibaca bersama **s. 34 Kanun Keseksaan.**
>
> (penekanan ditambah)

(iii) *Zahili Mohamed lwn. PP* [2020] CLJU 2332; [2020] 1 LNS 2332

> Bahawa kamu pada 6 April 2018 jam lebih kurang 7.45 petang di tepi jalan Kg Kweng Hitam, dalam daerah Machang, dalam negeri
D Kelantan telah didapati dalam milik kamu sebilah pisau bersarung salotape plastik dan berhulu kayu **di tempat awam** tanpa kebenaran yang sah. Oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh di hukum di bawah **s. 6(1) Akta Bahan Kakisan dan Letupan dan Senjata Berbahaya 1958.**
>
E (penekanan ditambah)

(iv) *Douglas Mindod v. PP* [2018] CLJU 798; [2018] 1 LNS 798:

> That you, on 21st October 2015 at about 8.30pm, in the vicinity of Public Food Court eatery at Desa Wira, Jalan Batu Kawa, in the District of Kuching, in the State of Sarawak, had in your
F possession **in public place** an offensive weapon as "offensive weapon" is defined in s. 2 of the Corrosive and Explosive Substantives and Offensive Weapons Act 1958, *to wit*, a parang, otherwise than with lawful authority or for a lawful purpose and you had thereby committed an offence punishable under s. 6(1) of the Corrosive and Explosive Substances and Offensive Weapons
G Act 1958.
>
> (penekanan ditambah)

[26] Mahkamah ini merujuk contoh pertuduhan yang dinyatakan di (i) hingga (iv) di atas secara jelasnya memasukkan perkataan "tempat awam" bagi kesalahan di bawah s. 6(1) Akta itu.

H

[27] Secara analogi, mahkamah ini merujuk kes *Lee Choo Lai & Ors v. PP* [2000] 6 CLJ 253 ada merungkai pertuduhan membabitkan kesalahan s. 7(1) Akta Rumah Perjudian Terbuka 1953 (Akta 1953) di mana pertuduhan tidak memasukkan "tempat awam".

I

Bahawa kamu bersama-sama pada 31.10.99 lebih kurang 1640 hrs di Restoran How Kee, Lot 10 Sungai Jan, Jerantut, di dalam Daerah Jerantut dalam Negeri Pahang Darul Makmur, telah didapati bermain judi, oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh di hukum di bawah seksyen 7(2) Akta Rumah Judi Terbuka 1953 (Akta 289).

[28] YA Nik Hashim H (pada ketika itu) ada menzahirkan pentingnya menyatakan "tempat awam" dalam pertuduhan bagi kesalahan di bawah s. 7(2) Akta 1953. Beliau dalam penghakimannya menyatakan:

In my view, the words "di tempat awam" are material part of the charge. Without mentioning the words "di tempat awam" after the words "bermain judi" the charge cannot stand as gaming under s. 7(2) of the Act is not an offence unless it is played in a public place. Morever, there is no evidence from the facts tendered by the prosecution to show that the 'restoran' is a place to which the public had access. In the absence of such proof the court cannot presume the 'restoran' as a public place. Thus, the charge is defective.

[29] Mahkamah ini bersetuju dengan penghakiman YA Nik Hashim H dan menerima pakai bagi maksud isu di (i). Pertuduhan pindaan (lampiran A) tidak memasukkan perkataan "tempat awam" dan berpandukan prinsip yang diputuskan dalam kes *Lee Choo Lai & Ors* (*supra*), mahkamah ini memutuskan pertuduhan pindaan (lampiran A) cacat kerana tidak mendedahkan kesalahan di bawah s. 6(1) Akta itu.

[30] Mahkamah ini merujuk kes *Mathivanan Mahathevan* (*supra*), di mana YA Hakim dalam penghakimannya menyatakan:

[21] In applying the legal principles in these case authorities to the facts of the instant case, I find that the amended charge does not disclose an offence under s. 4 of the Act as the essential elements of the offence are not disclosed and therefore the charge is a nullity. *Thus, there cannot be a plea of guilty to a charge that is so fundamentally defective. A plea of guilty to an unknown offence is no plea at all. See the cases of Khor Swee Kim v. PP [1953] CLJU 37; [1953] 1 LNS 37; [1953] MLJ 117 and Maung Min Aung & Anor v. PP [2001] 5 CLJ 160; [2001] 5 MLJ 140.*

(penekanan ditambah)

[31] Mahkamah ini berpendapat sebaik pertuduhan pindaan (lampiran A) cacat, pengakuan bersalah tertuduh bagi Kes 187 seharusnya Puan HMS itu tidak menerimanya dan ditolak.

[32] Peguam yang mewakili Kamarul Azmir bin Abd Aziz (Kes 19) dan (Kes 20) menghujahkan walaupun pertuduhan tidak menyatakan "tempat awam" ia tidak mencacatkan kes. Ketinggalan ini dapat dipulihkan di bawah s. 422 KTJ. Beliau bersandarkan kes-kes *Wong Ah Kee v. PP* [1948] CLJU 107; [1948] 1 LNS 107; [1948] MLJ Supp 23 dan *PP v. Ginder Singh & Chet Singh* [1948] CLJU 43; [1948] 1 LNS 43; [1948] 2 MLJ 194b bagi

menyokong hujahannya. Mahkamah ini berpendapat kes *Wong Ah Kee* (*supra*) dan *Ginder Singh & Chet Singh* (*supra*) ia melibatkan kesalahan yang lain dan fakta kesnya berbeza dengan kes semasa. Mahkamah ini tidak bersetuju dengan hujahan peguam bagi Kes 19 dan Kes 20 ketinggalan perkataan "tempat awam" boleh dipulihkan mengikut peruntukan s. 422 KTJ. Sebelum mahkamah ini beralih kepada isu (ii), eloklah dirujuk kes *PP v. Margarita B Cruz* [1987] CLJU 129; [1987] 1 LNS 129 di mana YA KC Vohrah H (pada ketika itu) ada menitipkan nasihat yang amat berharga perlunya meneliti setiap pertuduhan. Beliau dalam penghakimannya meninggalkan kata-kata keramat yang masih segar seperti berikut:

> I do not know if she had a sight of the provision of the statute under which the respondent was charged. I have time and again exhorted DPPs and magistrates to read the provision in the Act which creates the offence especially in regard to unfamiliar charges, and to scrutinize the charge with which the accused is charged. This charge under the Passport Act is not the sort of charge that comes up often and it is with precisely this sort of charge that the magistrate should have called for the statute from the prosecuting officer or from the library to check the provision under which the charge was made. *If the law is not read, how would the magistrate then be able to find out the essential ingredients which constitute the charge? And if a magistrate does not know what the ingredients of the charge are, how is he or she able to explain the charge to the accused? It behoves all magistrates and presidents to scrutinize the charges, to read the provision of the statute under which the charge is framed, to understand the constituent ingredients of the charge, to know the nature of the punishment and appreciate the gravity of the charge. If the charge is defective or badly framed, the magistrate should point out the defects and request the prosecuting officer to amend the charge as the accused should truly understand the nature of the charge he is asked to plead to* (see *Lim Beh v. Opium Farmer* (1808/84) 3 Ky 10; *Jagar Singh v. Public Prosecutor* [1936] MLJ 114).
>
> (penekanan ditambah)

Bagi Isu (ii)

[33] Secara ringkasnya, TPR yang terpelajar menghujahkan bagi kesalahan di bawah s. 6(1) Akta itu, Badan Parlimen ketika meminda hukuman s. 6(1) Akta itu melalui Akta Bahan-Bahan Kakisan dan Letupan dan Senjata Berbahaya (Pindaan) 2014 (Akta A1463) telah memperuntukkan hukuman penjara minima lima tahun dan maksima penjara sepuluh tahun dan boleh juga sebatan rotan.

[34] TPR yang terpelajar menghujahkan Puan HMS yang terpelajar telah terkhilaf apabila merujuk kes Mahkamah Tinggi Seremban iaitu *PP lwn. Mohd Khairudarwin Niesha Mohd Shafee* [2018] CLJU 363; [2018] 1 LNS 363; [2018] MLJU 314 apabila bagi kesalahan s. 6(1) Akta itu menjatuhi hukuman denda RM6,000 jika gagal bayar enam bulan penjara. TPR yang terpelajar merujuk kes *PP v. Hassan Ali Abdul Razak* [2016] 9 CLJ 584; [2016] 12 MLJ 283 di mana Hakim Mahkamah Sesyen menjatuhi hukuman denda RM5,000

jika ingkar bayar dua bulan penjara. Pendakwaaan yang terkilan dengan hukuman tersebut merayu ke Mahkamah Tinggi. Mahkamah Tinggi membenarkan rayuan pihak pendakwaan dan mengenakan hukuman tambahan penjara satu tahun. Pendakwaan yang terkilan dengan hukuman Mahkamah Tinggi telah merayu ke Mahkamah Rayuan (Rayuan Jenayah No: B-09(H)-302-08-2016). Mahkamah Rayuan telah memutuskan perkataan "be liable" tetapi tertakluk kepada hukuman minima penjara lima tahun atau tidak melebihi sepuluh tahun penjara dan boleh juga rotan. Mahkamah Rayuan berpandangan perkataan "be liable" membawa maksud mempunyai pilihan berbanding perkataan "shall be punished" membawa maksud mandatori (rujuk kes *Tan Chew Man v. PP* dan *Jayanathan v. PP*). Walaupun begitu, jika Mahkamah Tinggi bercadang untuk mengenakan hukuman penjara, ada pilihan untuk menjatuhi hukuman minima penjara lima tahun.

[35] Peguam yang terpelajar bagi Kes 19 dan Kes 20 menghujahkan, perkataan "shall be liable" di bawah peruntukan s. 6(1) Akta itu memberi kuasa pilihan. Beliau menghujahkan berdasarkan mitigasi peringanan hukuman, memohon tertuduh dilepaskan dengan bon jaminan di bawah s. 294 KTJ.

[36] Mahkamah ini berkesempatan meneliti nota keterangan dalam CMS bagi Kes 184. Sebaik tertuduh mengaku bersalah atas pertuduhan di bawah s. 6(1) Akta itu, sebagaimana lazimnya fakta kes dan ekshibit yang berkaitan telah dikemukakan oleh pendakwaan. Puan HMS itu telah merekodkan tertuduh bersalah. Tertuduh telah mengemukakan mitigasi peringanan hukuman. TPR telah memohon hukuman yang sewajarnya. TPR yang terpelajar semasa berhujah tentang pemberatan hukuman telah menarik perhatian Puan HMS itu kepada keputusan Mahkamah Tinggi, Seremban iaitu kes *Mohd Khairudarwin Niesha Mohd Shafee* (*supra*). Mahkamah ini merujuk nota keterangan ada mencatatkan seperti berikut:

> TPR-Mohon hukuman setimpal dan wajar atas kesalahan. Kesalahan pertama OKT, Rujuk kes *PP v. Mohd Khairudarwin* [2018] MLJU 314 MT telah nyatakan satu hukuman denda boleh diberikan di bawah s. 6(1) ABKLSB berdasarkan interpretasi undang-undang. Mohon hukuman berbentuk pencegahan agar OKT tidak lakukan kesalahan sama dan cederakan mana-mana pihak.

[37] Mahkamah ini ingin mengingatkan kepada pihak-pihak yang berhujah di hadapan mahkamah agar lebih berhati-hati dan cermat apabila merujuk sesuatu nas duluan bagi menyokong penegasannya atas sesuatu prinsip/isu undang-undang. Mahkamah ini berpendapat penghakiman ini tidak sempurna tanpa merujuk ingatan ikhlas yang dititipkan oleh YAA Hakim Besar Sabah dan Sarawak (HBSS) dalam kes *Setiakon Engineering Sdn Bhd v. Mak Yan Tai & Anor* [2024] 8 CLJ 190 seperti berikut:

A

> [54] Without imputing any element of dishonesty on anyone and certainly not on learned counsel for the appellant, whom I consider to be an advocate of unquestionable integrity, *I am taking the liberty to remind lawyers to make sure that the cases that they cite in support of their arguments are not cases that have been overruled and which no longer represent the law or worse unfavourable to them. A serious miscarriage of justice may potentially be occasioned*
>
B
>
> *if the court were to unwittingly rely on the overruled cases in arriving at its decision on crucial aspects of the case. While it is true that the court must be vigilant, it is not expected to know every case that has been overruled.* (penekanan ditambah)

[38] Berbalik bagi kes semakan sekarang, dalam Kes 184, TPR yang terpelajar telah bergantung kepada kes *Mohd Khairudarwin Niesha Mohd*
C *Shafee* (*supra*) yang memutuskan bagi kesalahan di bawah s. 6(1) Akta itu, mahkamah boleh memilih hukuman denda.

[39] Mahkamah ini berpendapat mengambil kira nasihat yang disarankan dalam kes *Setiakon Engineering Sdn Bhd* (*supra*), semasa TPR yang terpelajar merujuk kes *Mohd Khairudarwin Niesha Mohd Shafee* (*supra*), mungkin beliau
D tidak menyedari keputusan kes ini telah diakaskan oleh Mahkamah Rayuan. Dalam kes Mahkamah Rayuan, Rayuan Jenayah No: N-09(H)-484-11-2017, Koram: Umi Kalthum binti Abdul Majid HMR, Harmindar Singh Dhaliwal HMR dan Stephen Chung Hian Guan HMR pada 19 Februari 2019 memerintahkan "Perintah Mahkamah Tinggi yang mengekalkan hukuman
E denda RM6,000 jika gagal bayar enam bulan penjara yang dijatuhkan oleh Hakim Mahkamah Sesyen diketepikan dan ..."

[40] Mahkamah ini berkesempatan untuk merujuk nota keterangan dalam CMS bagi Kes 19, peguam yang mewakili tertuduh (Kamarul Azmir bin Abdul Aziz) merujuk kes *Hassan Ali Abdul Razak* (*supra*), keadaan yang sama
F berlaku apabila merujuk keputusan Mahkamah Tinggi, Shah Alam mengesahkan hukuman denda RM5,000 jika ingkar bayar dua bulan penjara. Sebagaimana yang dihujahkan oleh TPR yang terpelajar semasa pendengaran semakan ini, kes *Hassan Ali Abdul Razak* (*supra*) telah pun diakaskan oleh Mahkamah Rayuan pada 14 April 2017. Kuoram yang dianggotai oleh YA
G Dato' Zawawi Salleh HMR (pada ketika itu), YA Dato' Seri Zakaria Sam HMR dan YA Dato' Kamardin Hashim HMR. Mahkamah Rayuan semasa menyampaikan keputusannya menyatakan:

> *We find merits in this appeal, we agree that the sentence was illegal and set aside the decision of the High Court. However, we also find in the circumstances of this*
>
H
>
> *case, it justifies for a bond of good behavior under s. 294 CPC and order so accordingly; 2 years bond with 1 surety of RM2000.*
>
> (penekanan ditambah)

[41] Mahkamah ini berkesempatan merujuk kes Mahkamah Rayuan, Rayuan Jenayah No: D-09-112-03-2022, *Abdul Halim Samsuddin v. PP*,
I Kuoram: YA Datuk Seri Kamaludin bin Md Said HMR, YA Dato' Nordin bin Hassan HMR (pada ketika itu) dan YA Dato' Hashim bin Hamzah HMR pada 7 Oktober 2022 mengesahkan keputusan Mahkamah Tinggi iaitu bagi

kesalahan s. 6(1) Akta itu hukuman penjara minima lima tahun dan satu sebatan rotan. Mahkamah Rayuan menyampaikan keputusannya seperti berikut:

> Ini ialah keputusan sebulat suara kami, kami mendapati pengakuan salah di buat kami mendapati sabitan adalah selamat. Rayuan terhadap hukuman, kami mendapati hukuman yang dijatuhkan oleh Mahkamah Sesyen ialah hukuman minima, tiada kekhilafan dilakukan oleh Mahkamah Sesyen. Rayuan Perayu terhadap hukuman juga di tolak. Sabitan dan hukuman dijatuhkan oleh Mahkamah Sesyen iaitu, 5 tahun penjara dan 1 kali sebatan yang disahkan oleh Mahkamah Tinggi adalah dikekalkan. Rayuan Perayu ditolak.

[42] Mahkamah ini merujuk nas-nas duluan khasnya keputusan Mahkamah Rayuan dalam kes *Hassan Ali Abdul Razak* (*supra*) [2017] *Khairudarwin Niesha Mohd Shafee* (*supra*) [2019] dan *Abdul Halim Samsuddin* (*supra*) [2022] memutuskan bagi kesalahan di bawah s. 6(1) Akta itu hukuman denda bercanggah dengan undang-undang. Sesuatu yang amat malang apabila Puan HMS itu tidak menyedari seawal tahun 2017, 2019 dan 2022 Mahkamah Rayuan telah merungkai persoalan hukuman denda. Pepatah Melayu ada mengatakan "sudah jatuh ditimpa tangga", nasib yang sama menimpa ke atas TPR yang terpelajar di mahkamah rendah dan peguam yang terpelajar apabila masih merujuk nas-nas duluan yang telah diakaskan oleh Mahkamah Rayuan.

[43] Mahkamah ini pada akhirnya berpeluang merujuk kes *PP v. Faizul Abdullah* [2018] CLJU 889; [2018] 1 LNS 889 di mana YA Ahmad Shahrir Mohd Salleh PK (pada ketika itu) ada menyentuh hukuman denda bagi kesalahan s. 6(1) Akta itu. YA dalam penghakimannya menzahirkan pandangannya seperti berikut:

> [24] Turning back to the present appeal, I am mindful that the words "shall be liable", on their own, do not connote a mandatory meaning compared with the words "shall be punished". However, since the words "shall be liable" in section 6(1) of the Act refers to a range of minimum and maximum term of imprisonment as well as a sentence of whipping, I am of the considered view that the discretion denoted by the words "shall be liable" appearing in section 6(1) of the Act refers to the discretion to impose a sentence of imprisonment and the discretion to impose a sentence of whipping. If a sentence of imprisonment is imposed, the term of imprisonment must not be lesser or longer than that as provided for. The court is also given the discretion to impose a sentence of whipping under section 6(1) of the Act. I am fortified in my view by the presence of the comma as a punctuation appearing immediately after the words "... and not more than ten years" and the conjunction "and" appearing immediately after that comma in section 6(1) of the Act. I am of the considered view that it would be a mockery and an averse to interpretation of the law if it is said that a sentence other than that which is provided for under the law for may be imposed.

[44] YA selanjutnya berpandangan hukuman denda tidak diperuntukkan oleh Badan Parlimen bagi kesalahan di bawah s. 6(1) Akta itu. Beliau dalam nada yang berhemah menyatakan:

> [25] In the circumstances, it is evidently clear that a sentence of fine as imposed by the learned Sessions Court Judge in the present appeal is not provided for under section 6(1) of the Corrosive and Explosive Substances and Offensive Weapons Act 1958. In other words, it is not a "sentence according to the law" as envisaged by section 173(b) of the Criminal Procedure Code. Reading the grounds of the learned Sessions Court Judge in imposing the sentence of fine against the accused as she did, with respect, I am of the considered view that the learned Sessions Court Judge appears to have misconstrued the meaning of the words "shall be liable" in section 6(1) of the Corrosive and Explosive Substances and Offensive Weapons Act 1958 and as such, the sentence of fine must be set aside.

Kesimpulan

[45] Berdasarkan alasan-alasan yang diperincikan di atas, mahkamah ini menggunakan kuasa semakan yang ada seterusnya memerintahkan:

(i) bagi Kes 184 dan Kes 19, sabitan dan denda diakaskan. Kes diperintahkan dibicarakan semula di hadapan Puan HMS yang lainnya.

(ii) bagi setiap kes dibenarkan jaminan RM2,000 dan seorang penjamin.

(iii) tertuduh diarahkan hadir di Mahkamah Sesyen, Johor Bahru pada 6 Mac 2025 jam 10 pagi.

(iv) bagi Kes 20, hukuman denda RM6,000 jika ingkar tujuh bulan diketepikan. Mahkamah ini memerintahkan tertuduh dilepaskan dengan bon berkelakuan baik selama tiga tahun dengan jaminan RM5,000 (tanpa cagaran) dan seorang penjamin di bawah s. 294 KTJ.

(v) denda (jika telah dibayar) bagi setiap kes dikembalikan kepada tertuduh dalam masa tiga bulan mulai tarikh hari ini (27 Februari 2025).